

ДЕНЬ НА ЕЛЕВАТОРИ

ГОЛОВНА КОМОРА «ЗОРІ» ОСОБЛИВО НАПРУЖЕНО ПРАЦЮЄ У ЖНИВА

В години, коли сюди не надходить врожай, цей підрозділ агрофірми «Зоря ім. Плютинського» нагадує тиху пристань, вірніше, мовчазний порт, що чекає кораблів. Але це не зовсім так. Підготовка до прийому врожаю триває цілорічно. А під час вимушених жнивних пауз (скажімо, негода) на елеваторі завжди відчутна готовність в будь-яку хвилину приступити до прийомки зерна. Але, окрім прийомки, тут ще займаються його відвантаженням.

— Коли збіжжя іде з поля, — говорить керівник підрозділу Володимир Якута, — за день ми можемо прийняти його 600-700 тонн. Робимо це невеликим колективом, який навіть у період збиральних робіт не перевищує 30 працівників. Перед тим, як зерно почнемо реалізову-

вати, воно має пройти кілька технологічних стадій і процедур. Необхідно взяти лабораторну пробу з кожної партії, посортувати, очистити, за необхідності досушити, помістити зерно у відповідний склад, необхідну кількість засипати на насіння. Погодьтеся — клопоту вистачає, — каже Володимир Дмитрович.

Зорянський, як його тоді називали, новий колгоспний елеватор, потужністю 20 тисяч тонн зберігання зерна, став до ладу у 1980 році. На той час — гордість колгоспних будівельників. З роками технічно і технологічно ця загальна комора приростала і вдосконалювалась. На території елеватора з'явилися картоплесортувальний пункт, сховище для бульби, млин, кілька потужних импортних зернових сушарок. Процес цей продовжується. Приміром, недавно фірма «Габен» надала новий універсальний сучасний наван-

тажувач, який поповнив технічний арсенал підрозділу в ці напружені жнивні дні. Машина дуже ефективно працює (на фото вгорі).

Кістяк невеликого колективу складають його ветерани та досвідчені працівники газооператори Олексій Степанюк та Андрій Свирід, робітниця Зоя Власик та Галина Шилюк, газоелектрозварювальник Микола Хомік, завідувача складським господарством Марія Яковець та інші. Але що характерно — іде сюди працювати і молодь, про що ми недавно писали. Приміром, на час жнив з великим задоволенням виконує обов'язки помічника лаборанта (на фото)

Марина Кухар.

Не елеватор ми приїхали у пік робіт. Одна за одною на вагу заїздили самоскиди зі ще гарячим зерном. А далі — все вертівся і гуркотів отой технологічний ланцюг, про який ішла мова вище. Словами важко передати ритм і напругу роботи елеватора саме у такі пікові години. Як можна передати запах свіжого золотавого зерна, зрощеного великою працею хлібороба.

Між іншим. На час виходу газети серед зорянських комбайнерів найбільше намолотив зернових екіпаж в складі Олега Сергійчука та Петра Чуба — 1626 тонн.

